

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ "ΧΟΥΝΓΚ ΧΟΥΤΣΕ,"

Τί λένε οι 'Αμερικανοί για τους Κινέζους. 'Η περιεργή άποψη του δόκτορος Χάρβεϊ Χόβαρτ. 'Η λατρεία των Κινέζων για το όπιο. Τά αλλόκοτα αποτελέσματα μιιάς διαλέξεως. Στά Χόβαρτ πάνω στά βουνά τής Μαντζουρίας, κλπ.

Ο 'Αμερικανοί έχουν βρή έναν άμμητο χαρακτηρισμό για τους μυστηριώδεις κι' ανιγματοκούς Κινέζους. Συνηθίζουν να λένε: «'Ενας Κινέζος, ένας ήλιθος. Δυό Κινέζοι, μιιά μυστική όργανωση. Τρεις Κινέζοι, δυό μυστικές όργανώσεις. Τέσσερες Κινέζοι, μιιά συμμορία ληστών!» Κι' έχουν δίκιο! 'Η τελευταία συνταρακτική περιπέτεια του 'Αμερικανού δόκτορος Χάρβεϊ Χόβαρτ στή Μαντζουρία, δείχνει ακόμα μιιά φορά ότι ή Κίνα τρομοκρατείται από την μιιά άκρη ως την άλλη από ένα πλήθος τρομερών ληστούσυμμοριών. 'Αλλά άς αφήσουμε τόν ίδιο τόν δόκτορα Χόβαρτ να μάς διηγηθή πώς κατόρθωσε να γλυτώση από τά χέρια τών Κινέζων δημίων του.

«Είχα πάει στή Μαντζουρία, γράφει ο δόκτωρ Χόβαρτ, σταλμένος από τόν «Σύλλογο προσασίας τών θυμάτων τών ναρκωτικών», για να παρακολουθήσω από κοντά τά δηλητήρια. 'Η αλήθεια εινε ότι, κατά βάθος, ούτε κι' εγώ ο ίδιος πίστευα ότι μπορούσε να έχη κανένα αποτέλεσμα αυτή ή άπιστολή μου. 'Ηξερα ότι ο Κινέζος ξεκουράζεται μονάχα, όταν καπνίση αρκετές πίπες με όπιο κι' ότι σε κάθε Κινέζικο γλέντι, τόν ναρκωτικό αυτό εινε άπαραίτητο για την ευθυμία τους. Παρ' όλα αυτά δώστοσο, είχα πάει στή Μαντζουρία μ' όλο τόν θάρρος να παλέψω ήρωικά για τόν περιορισμό τής καταγρήσεως του όπιου. 'Η πρώτη μου διάλεξι σημείωσε καταπληκτική άποτυχία! Τόν πλήθος τών ανιγματοκών Κινέζων, με τά λόξια κι' άπληνη μά-θουλές μου, με μονάχα από... ευγένεια! 'Όταν τελείωσα τή διάλεξι μου, είδα όλο αυτό τόν πλήθος να ταραζέται, όπως ή τρικυμιωμένη θάλασσα και να γελάει με τόσο ειρωνικό και τόσο άπαισιο γέλιο, ώστε σηκώθηκαν ή τρίχες τής κεφαλής μου. Οι Κινέζοι γελοούσαν από την καρδιά τους γι' αυτές τες τελείως άχρηστες συμβουλές μου. 'Αμα λέτε σ' έναν Κινέζο να μην καπνίξη όπιο, εινε σαν να τόν συμβουλευέτε να μείνη νηστικός. Τό όπιο, εινε ο καφές τών κινιρών.»

'Απογοητευμένοι λοιπόν, πήγα να βρω τόν φίλο μου δόκτορα Πάλμερ, ο οποίος δεν είχε τολμήσει να παρακολουθήση τή διάλεξι μου, γιατί ήθελε να τά έχη καλά με τούς Κινέζους. 'Ο Πάλμερ με υποδέχτηκε μ' ένα προστατευτικό χαμόγελο.

—Πώς πήγε ή διάλεξις; με ρώτησε.

—Κούνησα με λύπη τόν κεφάλι.

—Μ' άκουσαν από ευγένεια κι' ύστερα με πήραν στό μεζέ... του άπάντησα.

'Ο Πάλμερ τότε άρχισε να μου διηγεταί ένα σωρό έπεισόδια, που είχαν συμβεί στό παρελθόν, σε τολμηρούς Ιεραποστόλους, όταν άξαφνα μπήκε μέσα τρομαγμένος ο Κινέζος ύπηρετής του:

—Μίστερ... θέλει να σε δη ή άρχηγός τών «Χούνγκ Χούτσε».

—'Ο Πάλμερ ζάρωσε τά φρύδια του.

—'Ακουσε, Χάρβεϊ, μου είπε σιγανά. Αυτοί οι σατανάδες εινε σαν φαίνεται τ' αυτοκίνητό σου και μωριστήκαν καλή δουλειά-Προσοχή! 'Ας δούμε πρώτα τί θέλουν.

'Ο άρχηγός τών Κινέζων ληστών «Χούνγκ Χούτσε», όπως εινε σε λίγο, είχε εγκληματική φυσιογνωμία, μ' ένα ήλιθιο γέλιο στό γέλιο του. Μπήκε στό δωμάτιο με πέντε από τούς συντρόφους του, όπλισμένους ως τά δόντια.

—Πρέπει να σάς συλλάβουμε! μου είπε. Είσαστε επικίνδυνος στήν Κίνα!

'Εγώ τότε θέλησα να βγάλω τόν πιστόλι μου και να όπερασθώ. Μά οι λησται είχαν δώσει κιόλας τόν Πάλμερ και τόν ύπηρετή του και μ' είχαν περικυκλώσει άπειλητικά:

—Καθίστε ήσυχα, μου είπαν. 'Η ζωή σας μάς χρειάζεται!

'Επειτα μου έβρισαν τά χέρια και μ' ανάγκασαν να τούς άκολουθήσω στό λημέρι τους, άπάντα σ' απόκρημνα βουνά τής Μαντζουρίας. 'Εκεί μ' έκλεισαν σε μιιά καλύβα και μ' άφισαν δυό μέρες όλομόναχο, ενώ με φύλαγαν άγρυπνα δυό άπό τά μέ-

λη τής συμμορίας. 'Από την πρώτη στιγμή είχα καταλάβει ότι για να μ' έλευθερώσουν ήθελαν λύτρα. Ποιός όμως θα τά πλήρωνε; Δεν είχα φίλους στή Μαντζουρία κι' ούτε κι' εγώ ήμουν πλούσιος! Τι θα γινόμουν λοιπόν; 'Ηξερα ότι οι Κινέζοι λησται όποβάλλουν τούς αιχμαλώτους σε άπάντασθα μαρτζουρία. Τούς δένουν ζωντανούς άπάνω σε σταυρούς για να πεθά-νουν από την πείνα και την δίψα, ή τούς κρεμούν άνάποδα με δεμένα τά χέρια και τά πόδια για να μαρτυρήσουν ποιός μπορεί να πληρώση γι' αυτούς λύτρα. 'Όταν πάλι μαθαίνουν ότι τόν θυμα έχει συγγενείς, στέλνουν σ' αυτούς πρώτα ένα γράμμα τού αιχμαλώτου μ' ένα ξμπιστο πρόσωπο. 'Αν δεν καταβληθούν δε τά λύτρα την ώρισμένη μέρα, στέλνουν για προειδοποίηση ένα αυτί του δυστυχισμένου θυμάτων τους. 'Επειτα, τόν άλλο αυτί, τή μύτη του και κατόπιν ένα χέρι του κλπ. 'Όταν οι συγγενείς τού αιχμαλώτου δεν συμμορφούθουν, ούτε και τότε με τίς όπαιτήσεις τους, τόν σφάζουν και τούς στέλνουν τόν κεφάλι του.

Τήν τρίτη μέρα λοιπόν, δυό από τούς λησταις μπήκαν στήν καλύβα μου, μ' ανάγκασαν να περπατήσω και μ' ώδήγησαν σ' ένα ξεφωτο τού δάσους, όπου είχε μαζεύτη έκεί περα όλη ή συμμορία.

—Τί θα με κάνετε; τούς ρώτησα.

—Θά σε τουφεκίσουμε, μου άπάντησαν με άπάθεια.

—Γιατί; ρώτησα κατάγλυφο.

—Γιατί δεν έχεις ούτε λεφτά, ούτε φίλους για να σε βοηθήσουν, μ' άπάντησαν. Δεν σε χρειάζομαστε πια!

—Σού έτοιμάσαμε βλάβεις και τόν φέρετρό σου, μου είπε γελώντας ένας Κινέζος και μ' ώδήγησε κοντά σ' ένα ξύλινο φέρετρο, που ήταν στριγγμένο στόν τοίχο.

'Όμολογώ ότι άρχισα να φοβάμαι σ' αλήθεια. Αυτοί οι λησται ήσαν σωστοί σατανάδες.

—Πόσα θέλετε; τούς ρώτησα.

—Πνήγτα χιλιάδες δολάρια! φώναξε ο άρχηγός τους.

—Μά εινε πολλά, παρατήρησα. Δεν μπορούν να σάς δώσουν τόσα λεφτά. Δεν έχουν!

—'Ε, τότε, τριάντα χιλιάδες, συγκατετέθη ο άρχηγός τους.

Μά και πάλι τούς έξήγησα ότι τόν ποσό ήταν μεγάλο.

—Δέκα χιλιάδες δολάρια, μά ούτε ούτε πάρα κάτω! μου είπε τότε ο άρχηγός τών «Χούνγκ-Χούτσε».

—Μόνο τρεις χιλιάδες μπορώ να σάς δώσω, τούς είπα. Κέρδος εινε κι' αυτό, γιατί άν με τουφεκίσετε, θα τό γάστε.

Οι λησται τότε μαζεύτηκαν για να κάνουν συμβούλιο. Μάλωνα λοιπόν μεταξύ τους μιιά όλόκληρη ώρα. 'Επειτα, ο άρχηγός τους με πλησίωσε και μου είπε:

—Είσαστε σύμφωνοι!

Κι' εγώ τότε τού άπάντησα:

—Δώστε μου μερικές εβδομάδες καιρό για να ειδοποιήσω τούς συγγενεις μου.

Οι Κινέζοι τόν δέχτηκαν κι' αυτό.

'Εκεί, μ' έκλεισαν σε μιιά καλύβα...

—Είσαι γιατρός; με ρώτησε κατόπιν ο άρχηγός τους.

—Ναι, τού είπα οκανθαλιμένος.

—'Ε, τότε σε προλαμβάνω στήν ύπηρεσία μου, μου είπε μ' έπίσημο ύφος. Χρειάζομαστε ένα γιατρό. 'Ο τελευταίος που είχαμε, δεν ήταν και τόσο καλός και γι' αυτό τόν κρέμασα!...

'Εγιναν λοιπόν γιατρός τής ληστούσυμμορίας τών «Χούνγκ-Χούτσε» και γύριζα μαζί τους στα βουνά, περιμένοντας την άπάντησή του τηλεγραφήματος που είχα στείλει στό Νέα 'Υόρκη. Σ' αυτό τόν διάστημα, ζούσα σε μιιά εφιαλτική άτμόσφαιρα τρόμου και φρίκης. Κάθε μέρα οι Κινέζοι βασανίζαν ένα σωρό θυματα. Τά κομμάτιαζαν ή τά δολοφονούσαν. 'Εγώ ήμωνα ύποχρωμένος να δένω τίς πηγές τους και να τά κρατάω στή ζωή ή τή μέρα που θά έφταναν τά λύτρα. Αυτές ή τραγικές μέρες, θα μου μείνουν άληθινοίητες.

Μιιά μέρα ώστόσο παρατήρησα κάποιια άδυσήγητη κίνηση στό λημέρι τών ληστών. Οι έγκληματεια έτρεχαν από έδω και από

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—ΜΙΑ ΣΥΧΑΡΙΣΤΗ ΕΙΔΗΣΙΣ—

Πέντε άπο τις μεγαλύτερες Τράπεζες της χώρας μας, ή 'Εκδοτική, ή 'Εθνική, ή 'Αγροτική, ή 'Ιονική και ή Τράπεζα 'Αθηνών άπεφάσισαν νά ιδρύσουν μιά 'Ανώνημη 'Εταιρεία με τεράστια κεφάλαια, ή όποια θάήγώ ώς σκοπό τήν ένιαίαν διαχείρισιν το έμποριου τών καπνών μας.

Η 'Εταιρεία αυτή θά προσπαθήσθ στην άρχή νά κρατήσθ τήν τιμή τών καπνών μας εις ίκανοποιητικόν έπίπεδον, διά τής ρυθμίσεως τής προσφοράς τους, ανάλογως τής ζήτησεως. 'Επίσης θά άποτελέσθ τόν μεσάζοντα 'Οργανισμόν μεταξύ έσωτερικής και έξωτερικής καταναλώσεως τών καπνών μας και τέλος θά γίνή ό ρυθμιστής τής παραγωγής και τής γενικής καταναλώσεως τών καπνών.

Η άπόδοσις τής 'Εταιρείας αυτής προβλέπεται ότι θά είνε κολλασισία. 'Εγγυάται περί τούτου τό γεγονός ότι θά χειραγωγείται αυτή άπό τά μεγαλύτερα πιστωτικά ιδρύματα τής χώρας μας.

—Η ΒΔΕΛΛΕΣ ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥΝΤΟΣ ΑΓΡΟΤΟΥ

Καταγέλλεται ένας πρωτοφανής έκείσιασμός εις βάρος τών φτωχών αιτοπαργαγών της περιφερείας Θεσσαλονίκης.

Οι φτωχοί αιτοπαργαγοί της περιφερείας αυτής, πιεζόμενοι άπό τους τοκογλόφους δανειστάς τους, άναγκάζονται και πούλούν τό σάκι τους στους άλευροβιομηγάνους πρós 5 δραχμάς τήν όκάν! Και ύποκύπτουν στον άδικο αυτό έξαναγκασμό, γιατί—ώς βεβαιούν—καμιά άπολύτως βοήθεια δέν τους έδόθηκε άπό τό Κράτος ή τήν 'Αγροτική Τράπεζα. 'Επίσης, λόγω τής άγογορίας του Γενικού Χημείου του Κράτους νά γνωματεύσθ επί τών δειγματοληψιών τών σιτηρών τής περιφερείας των και τής

κει, έκρυβαν τους αιχμαλώτους στις καλύβες κι' έτοιμάζαν τά δπλα τους. Τό σχέδιο πήρε κι' ένένα φυσικά. Μ' έδωσαν λοιπόν και μ' έκλεισαν μαζί με τ' άλλα θημάτια τους.

«Θά έχουν με καμιά συμμορία τίποτα λογαριασμούς», πούλογίσθηκα.

Και πράγματι, ύστερ' άπό λίγες ώρες, άκούσθηκε ό θόρυβος μιάς πραγματικής μάχης. Τά πολυβόλα της άλλης συμμορίας θέρζαν κυριολεκτικώς τους 'Χούγγι-Χούτσες». 'Επειτα τό τουσεκίδι έπαιξε κι' άκούσθησαν βιαστικά βήματα πρós τις καλύβες. Κάποιος φώναξε τ' όνομά μου.

«Ποίος είνε αυτός λοιπόν;» άναρωτήθηκα μ' άπορία. Σέρθηκα με κόπο ώς τήν πόρτα τής καλύβης κι' είδα τότε ένα σωρό όπλοισμένους Κινέζους, νά έχουν άφοισθήσθ τό 'ξάφροισια» τών σκοτωμένων ληστών. Τών άδειαν τις στέπες κι' έκδοσαν άπό τους πληγμένους τό δάχτυλα γιά νά τους πάρουν τά δαχτυλίδια. Αυτό τό φρικιαστικό θέαμα μ' έκανε νά παγώσω άπό τον τρόμο μου. «Ενας όμως άπ' αυτούς πού φαίναν ότι ήταν ό άρχηγός μου, με πλησίωσε και με ρώτησε άν ήμουν ή Χάρβεϋ Χόβαρτ. Του άπάντησα καταστακτικά, τρέμοντας άπό τό φόβο μου. 'Εκείνος γέλασε μ' ένα ασασιαστικό γέλιο βιανός.

—Είμαστε Κινέζοι στρατιώτες, μού ειπε. Μάς βιάζαν νά σάς έλευθερώσουμε άπό τους ληστές και, καθώς βλέπετε, τά καταφέραμε.

Μ' όλη τή φοίκη μου γιά όσα είχα δη, βοήκα τό κουράνιο νά τους ευχαριστήσω. Κατέβηκα λοιπόν μαζί τους άπό τά βουνά της Μαντζουρίας, άξέφριστος κι' άδύνατος, σάν φάντασμα άπό τις κακουγίες. Τήν ίδια μέρα γύρισα στή Σαγκάη, όπου βοήκα τό φίλο μου δόκτορα Πάλμερ. Σ' αυτόν χροστήσασθ τήν άπελευθερώσθ μου. Ο Πάλμερ είχε κατορθώσει νά δραστηρεύσθ και νά είδοποιήσθ τις στρατιωτικές άρχές τής Σαγκάης γιά τήν τραγική αιχμαλωσία μου. 'Επειτα άπό λίγες μέρες, φύγαμε μαζί γιά τή Νέα 'Υόρκη και φυσικά δέν είχα πειρά σκοπό νά πωσω τούς Κινέζους νά μη καπιζούν όποιο...
ΧΑΡΒΕΥ-ΧΟΒΑΡΤ

αντιβράσεως τών άλευροβιομηγάνων», καθυστέρησε—ώς λέγουν—ή συγκέντρωσις τών σιτηρών άπό τήν Κρατική έπιτροπή συγκεντρώσεως σίτου.

Η Κυβέρνησις πρέπει νά έπέμθ σχετικώς και νά προστατεύσθ τους ληστευόμενους φτωχούς αιτοπαργαγούς, τιμωρούσα παραδειγματικώς τους έκμεταλλεύτας τής φτώχειας.

Ηδη ή 'Αγροτική Τράπεζα άπύθουσε μιά έπίγευσα εγκύκλιο, διά τής όποίας τονίζει, ότι αι πωλήσεις σίτου σε έξευτελιστικές τιμές είνε σκυροί κι' ότι θά κατάσθ τή σιτίαρια πού άγοράσθησαν μ' αυτόν τόν τρόπο. Το γεγονός αυτό έπιβεβαιώνεται φυσικά τήν φοβερή έκμετάλλευσιν εις βάρος τών αιτοπαργαγών, άλλα δέν τών λυτρώνει κι' άπό τά νύγια τών τοκογλόφων.

Πάντως, τό κακό πρέπει νά γυτηθή άμειλίχτως, γιατί δέν ήγει τους παργαγούς μόνον, άλλ' όλόκληρο τό λαό. Γιατί οι αιτοπαργαγοί είνε φυσικόν ν' άπέλιπθοσθ και νά μόν καλλιεργήσουν πλέον τά χωράφια τους, με τήν ίδια όρεξι, πού τα καλλιεργήσαν τά τελευταία τρία χρόνια κι' έτσι ή συμφορά θά πλιθή και τήν παραγωγή και όλο τόν εργαζόμενο λαό.

—ΑΙ ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΣΙΑ

Κατά τά στατιστικά δεδομένα της Σοβιετικής έμπορικής αντιπροσωπείας τής χώρας μας, έναυλώθησαν άπό τόν Πειραιά και τό Λοιδίνον μέσα στό πρώτο έξάμηνο του 1934 γιά Ρωσικές μεταφορές 207 'Ελληνικά άτιμόπλοια, συνολικής χωρητικότητος 956.891 τόνων σερτίου, με όλικόν ναύλον 516.257 λιρών.

Η έφετεινός ναυλώσεως είνε μεγαλύτερες άπό τις ναυλώσεις του άτιστοιγού έξαμήνου του 1933 κατά 49,12 % ώς πρós τήν χωρητικότητα και 45 % ώς πρós τους ναύλους.

Τό γεγονός τούτο δυναμώνει τις έμπορικές σχέσεις τής χώρας μας με τήν μεγάλη χώρα του Βορρά και έγγυάται γιά μιά μεγαλύτερη άνάπτυξι τής ναυτιλίας μας και του είσαγωγικού και έξαγωγικού έμποριού μας.

—ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ ΜΑΣ

Ένύ ή έμπορική ναυτιλία τών περισσότερων Κρατών φθίνει και ώς πρós τόν αριθμό τών σκαφών και ώς πρós τήν χωρητικότητα των, ή 'Ελληνική έμπορική ναυτιλία αναπτύσσεται ρογδαίως. 'Ετσι μέσα στό δεύτερο δεκαετημέσιο τού μηνός 'Ιουλίου άγοράσθησαν άπό 'Ελλήνας έξ νέα μεγάλα άτιμόπλοια, όπωσδήποτε νέας ναυπηγήσεως, συνολικής χωρητικότητος 35 χιλιάδων τόνων.

Και μόνο τό γεγονός αυτό μαρτυρεί τήν ζωτικότητα τής ναυτιλίας μας και έγγυάται γιά τήν άποτελεσματική ύπερικήσι εκ μέρους της τών πρωτοφανών δυσκολιών, πού γεννά ή παγκόσμιος ναυτιλιακή κρίσις.

—Η ΝΑΥΤΙΑΙΑ ΚΑΙ Η ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

Κατόπιν τών προστατευτικών μέτρων πού έλήφθησαν τελευταία άπό τήν Κυβέρνησι γιά τή ναυτιλία μας, πολλά άπό τά άτιμόπλοια, πού ταξείδευαν ώς τώρα με Παλαιακή σημάια, ύψωσαν τήν γαλανόλευκο. Τό πρώτο δεκαετημέσιο του 'Ιουλίου ύπέστειλαν τήν Παλαιακή και ύψωσαν τήν 'Ελληνική σημάια 6 άτιμόπλοια, συνολικής χωρητικότητος 31.524 τόνων και τό δεύτερο δεκαετημέσιο του ίδιου μηνός άλλα δυό άτιμόπλοια, συνολικής χωρητικότητος 16 χιλιάδων τόνων περίπου. 'Ετσι παραμέλουν 12 άκομη φορτηγά άτιμόπλοια, συνολικής χωρητικότητος

54.000 τόνων, πού ταξείδευον ζήκομη με Παλαιακή σημάια. Υπάρχει όμως βεβαιόστις ότι συντομώτατα κι' αυτά θά ύψώσουν τήν δική μας σημάια, τήν 'Ελληνική κυανόλευκο.

—ΚΑΠΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατόπιν είσηγήσεως του κ. ύπουργού τής Γεωργίας ή Κυβέρνησις ένέκυνη τήν πώλησι 170.000 κιλών καπνού, σπό τά Κρατικά άποθέματα, στή Γερμανική καπνοβιομηχανική έταιρεία πρós 122 δραχ. τό κιλόν.

Η νέα συνθήκη συμφήρισμó μεταξύ 'Ελλάδος και Γιουγκοσλαβίας ύπεγράφη ήδη σπό τις Κυβερνήσεις και τών δύο συμβαλλομένων Κρατών κι' άρχισεν νά λογήθ άπό τις 2 Δεγούστου.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΗΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 91 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλκίδας)

Όροι συνδρομής «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσπαστικοί δι' έν έτος Αρχ. 200 || Έσπαστικοί Δολάρια *
 «Έδαμνος» «Έδαμνος» «100 || «Αμερικής»
 και δι' όλην τήν 'Αφρική και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σέλινα 30
 Αι έπιστολαί και τά χρηματικά ένδοξια δέν ν' άπεσθόνονται πρós τήν
 Ιδιοκτητήν του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Λέκκα 7.
 Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Έν 'Αμερικη διά τήν έγγραφήν συνδρομητών και διά τήν κατά φύλλον πώλησιν ή 'Βταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, έκπροσωπομένη παρὰ του κ. Κ. Καλφοπούλου, και έν Βελγικώ Κογκό κ. Γεώργιος 'Αντωνιάδης.
 Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, πωλο δέν ν' άπεσθόνονται α ενδιαφερόμενοι.